

tilsigtet med Lovforslaget, meget betydeligt. Det er paa de korte Afstande, den store Mængde af rejsende findes, og det er den sikre Indtægt, man gaar Glip af, hvis man her vil stryge Tillæget. Vil man stryge det i den første Ende og lægge det over paa de lange Afstande, vil det være meget usikkert, om man vilde faa det samme Beløb ind. Derfor vil det være meget betænkeligt at gaa til at frigøre de korte Afstande. Det forekommer mig ogsaa, at det foreslaaede Tillæg af 5 Øre ikke er saa stort, at det ikke nok maatte kunne bæres. Det ærede Medlem ønskede en Række statistiske Oplysninger, der kunde klarlægge Forholdet mellem den benyttede Arbejdskraft og de opnaaede Driftsresultater for de forskellige Lande. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at det kunde være overmaade interessant at have en saadan Sammenligning, men det ærede Medlem maa vide, at det er et omfattende Arbejde at foretage en saadan Sammenligning. Det vil være Maaneder, inden den kan udføres, og hvis det er Mening, som jeg haaber, at dette Lovforslag maa blive ophøjet til Lov i denne Rigsdagssamling, vil det ikke være muligt at faa fremskaffet disse statistiske Oplysninger, inden Forhandlingen om denne Sag er tilendebragt.

Det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) var bange for, at man var gaaet for vidt med Hensyn til at imødekomme Kravene om forbedret Toggang paa Nordbanen, og han advarede mod, at man gik for vidt i Retning af at gennemføre nye Tog, maaske kunde der endog inddrages nogle af dem, der gaa. Han havde nemlig lagt Mærke til, at der var mange tomme Tog. Det er et Forhold, som jeg skal være opmærksom paa, og skulde det vise sig, at det ærede Medlem har Ret i sin Opfattelse, at man her er gaaet for vidt, skal intet være mig kærere end at inddrage et saadant Tog, som, uden at det kommer til at skade den paagældende Egn, kan inddrages. Det ærede Medlem ankede meget over Overskridelserne paa Langelands-Banen og befrygtede, at disse Overskridelser skulde fortsættes ved Bygningen af de andre Baner, som ere eller ville komme under Arbejde. En saadan Frygt er selvfølgelig ikke ubegrundet. Jeg skal dog sige til det ærede Medlem, at Ministeriet har sin Opmærksomhed henvendt derpaa, og at det, saa vidt det staar til det, vil søge at afværge, at saa store Overskridelser, som der her er Tale om, fremtidig finde Sted. Men desværre giver den vedtagne Jernbanelov ikke Administrationen nogen virkelig Myn-

dighed til med Kraft at kunne imødegaa dette Forhold. Der er imidlertid en Mulighed for, at man gennem Statens tekniske Tilsyn i nogen Maade kunde faa Haand i Hanke med denne Sag og undgaa disse store Overskridelser. Det ærede Medlem udtalte dernæst, at der ved Udførelsen af Statsarbejder hersker noget Driveri hos det ansatte Personale, og mente, at der her var et Forhold, som man burde have Opmærksomheden henvendt paa. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at det er meget muligt, at Arbejds-kraften ikke i alle Tilfælde udnyttes saa godt, som den kunde, og det kan ogsaa være, som der blev sagt, at der paa enkelte Stationer er vel meget Personale ansat. Det er ikke udelukket, at det kunde være rigtigt, at man nedsatte en lille Kommission til at rejse omkring og undersøge Forholdene, som man gjorde det for en Del Aar tilbage. Det giver et klarere Billede af Forholdene, og Administrationen faar et klarere Indblik i disse, efter at en saadan virkelig sagkyndig Kommission, som kun behøver at bestaa af 2—3 Mænd, har undersøgt Forholdene fra den ene Ende af Landet til den anden. Det er ogsaa meget muligt, at det kunde være paa sin Plads med nogle Aars Mellemrum at lade en saadan Undersøgelse foretage.

Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) var bange for, at Nærtrafikken ikke kunde bære de 5 Øre, det foreslaas at lægge paa den, og det kan, man selvfølgelig skønne forskelligt om. Efter hvad jeg allerede har udtalt, nærer jeg ikke denne Frygt. Jeg tror, det vil kunne lade sig gøre. Det er i Virkeligheden et meget lille Paalæg, der her er Tale om. Jeg kan snart sagt ikke tænke mig, at naar man skal gaa til at forhøje Statsbanetaksterne for de korte Afstande, man da kunde forhøje dem med mindre end 5 Øre. Det ærede Medlem henstillede dernæst meget indtrængende til mig at drage Omsorg for, saa vidt det stod til mig, at Indregningen efter Lovens Vedtagelse af de nye Godstakster med de fremmede Lande skete saa hurtig som muligt. Han mente, at det havde taget meget lang Tid med at indregne Takstloven for 1908. Det havde taget omtrent 2 Aar, og han vilde meget nødig, at det skulde være saa længe med at faa de nye Takstforhøjelser indregnede med vore Nabolande — jeg tror, det ærede Medlem særlig nævnedes Tyskland. Jeg skal derom sige, at for saa vidt det staar til mig, skal der ikke blive forsømt noget i Retning af at faa disse Indregninger foretagne saa